

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (descriptive study) เพื่อศึกษาอารมณ์ขันของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบลในจังหวัดอุดรธานี กลุ่มประชากร คือ เจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบลที่ปฏิบัติงานในจังหวัดอุดรธานี จำนวน 9 อำเภอ กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการคำนวณ โดยใช้สูตรยามานะ (Yamane cited in Polit & Hungler, 1999) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 184 คน และทำการคัดเลือกในแต่ละอำเภอโดยกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละอำเภอตามสัดส่วนจำนวนประชากรในแต่ละอำเภอ จากนั้นคัดเลือกให้ครบจำนวนโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยวิธีจับฉลากตามบัญชีรายชื่อของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบลในแต่ละอำเภอ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามอารมณ์ขันหลายมิติ (The Multidimension Sense of Humor Scale: MSHS) ของธอร์สัน และพาวเวล (Thorson & Powell, 1993) แปลเป็นภาษาไทยโดย วัลลภา สว่างแจ้ง (2542) ซึ่งผ่านการหาค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาแล้วโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 0.87 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้ ผู้ศึกษาจึงไม่ได้หาค่าความตรงตามเนื้อหาซ้ำ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษานำแบบสอบถามอารมณ์ขันหลายมิติที่แปลเป็นภาษาไทยแล้วไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบลในจังหวัดสุโขทัยซึ่งมีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน และคำนวณหาความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (coefficient alpha by Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามอารมณ์ขันหลายมิติเท่ากับ 0.82 แล้วจึงนำไปรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดอุดรธานี ทั้ง 9 อำเภอ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งมีคะแนนอารมณ์ขันโดยรวมเท่ากับหรือสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 52.70 และกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนอารมณ์ขันโดยรวมต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 47.30 เมื่อพิจารณารายด้าน ในด้านความคิดสร้างสรรค์ อารมณ์ขัน ด้านทัศนคติต่ออารมณ์ขันกับบุคคลที่มีอารมณ์ขัน ด้านการใช้อารมณ์ขันในการเผชิญความเครียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งมีคะแนนอารมณ์ขันเท่ากับหรือสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 57.10, 53.80, และ 53.30 ตามลำดับ สำหรับด้านความชื่นชอบต่ออารมณ์ขัน พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนอารมณ์ขันต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 60.90

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1. ด้านการปฏิบัติงาน ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับ การมีอารมณ์ขันของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบลในการส่งเสริมและสนับสนุนการมีอารมณ์ขัน โดยเฉพาะในด้านความชื่นชอบต่ออารมณ์ขัน เพื่อให้เกิดการแสดงออกด้านอารมณ์ขันต่อสถานการณ์อยู่เสมอ อันจะส่งผลให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบลสามารถนำไปใช้ในการให้บริการสาธารณสุขแก่ประชาชนที่รับผิดชอบต่อไปได้
2. ด้านบริหาร ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดนโยบายในการพัฒนาแนวทางเพื่อเสริมสร้าง และพัฒนาการมีอารมณ์ขันของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบล โดยเฉพาะในด้านความชื่นชอบต่ออารมณ์ขัน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออารมณ์ขันของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบล
2. ควรศึกษาเชิงสำรวจในเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบล เกี่ยวกับการใช้อารมณ์ขัน

ในการเผชิญความเครียดและการแก้ไขปัญหา